

αβ α

29/11/01

ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ

Φιλότημο

Υπάρχει η κρίση, υπάρχει και η αυτοκριτική για την κρίση. Μια ρητορική συνεχών δηλώσεων για τα «λάθη του παρελθόντος», τις «διαχρονικές παθογένειες» του πολιτικού συστήματος, τις «πολιτικές ευθύνες» και άλλα συμπαθή. Κουραφέξαλα. Από αυτή τη συζήτηση λείπει το βασικότερο: η ευθύνη των προσώπων. Των συγκεκριμένων προσώπων κάθε περιόδου.

Θα έλεγε κανείς ότι ο στόχος είναι να συσκοτιστούν αυτές οι ευθύνες. Ωστε τα ίδια πρόσωπα που δημιούργησαν τα προβλήματα χθες, να εμφανιστούν ως φορείς της λύσης τους σήμερα. Το φαινόμενο είχε εμφανιστεί και στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων μετά την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού.

Ωστόσο η κρίση των συστημάτων

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ
ΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

είναι πρωτίστως η κρίση των προσώπων. Συνεπώς η αναφορά σε ευθύνες έχει νόημα μόνο όταν συνοδεύεται με ονόματα και διευθύνσεις. Τι σημαίνει «κάναμε λάθη»; Ποιοι τα

«κάναμε»; Και οι υπουργοί των διαδοχικών κυβερνήσεων της Μεταπολίτευσης και οι αγρότες της ορεινής Αρτας; Και αυτοί που έλυσαν το βιοποριστικό τους με την πολιτική και όσοι χάνουν τη δουλειά τους σήμερα;

Όπως δεν είναι ακριβές ότι «μαζί τα φάγαμε», έτσι δεν είναι ότι και «μαζί κυβερνήσαμε», «μαζί αποφασίζαμε», «μαζί αλλάζαμε» μαύρα αυτοκίνητα και υπουργεία. Οπου έγινε λάθος, κάποιος το έκανε και για κάποιο λόγο. Πάει πολύ να ξορκίζει ο ίδιος σήμερα τα «λάθη όλων».

Δεν αποδίδονται ευθύνες βγάζοντας λάδι όσους τις έχουν. Να λέει κάποιος «αποτύχαμε», αλλά να μη λέει ποτέ «απέτυχα» και ταυτόχρονα να δεικνύει την παρουσία του. Τι νόημα έχουν οι αγορεύσεις για τα λάθη του παρελθόντος; Αφού τα αναγνωρίζουν, γιατί δεν αποσύρονται για να έλθει κάποιος άλλος στη θέση τους;

Εδώ να διαλύσουμε μια παρεξήγηση. Οι πολιτικοί αποδοκιμάζουν συχνά τον κινηματογραφικό Μαυρογιαλούρο, που ενσάρκωσε ο Λάμπρος Κωνσταντάρας. Ή δεν έχουν δει την ταινία του Σακελλάριου ή δεν κατάλαβαν τίποτα. Γιατί ο Μαυρογιαλούρος είναι παράδειγμα πολιτικού προς μίμηση, όχι προς αποφυγή. Όταν διαπίστωσε τη διαφθορά, την κρατική ανεπάρκεια, τις ρεμούλες των συνεργατών του, τα αισθήματα των πολιτών για την αφεντιά του, παραιτήθηκε. Δεν είπε «έγιναν και λάθη». Ανέλαβε την ευθύνη του εμπράκτως και έφυγε. Γιατί όπως λέει άλλωστε και ο τίτλος της ταινίας: «Υπάρχει και φιλότημο».

Μ.Τ.Τ.
σε δημοσίευση